

22 Temmuz 2009

Bilirsiniz, kaplumbağa kabuğunu kendisi ile beraber büyütür. Her zaman tam bedenine göredir evi.. Ama ölünce çocuğuna miras bırakmaz !.. Bence görmemiz gereken evrensel bir ders var burada.. Yani sadece bir yuvadır kabuğu.. Hiç bir zaman mal değil.. Değeri artmaz, eksilmez, borsada işlem görmez.. Her zaman işini görendir ve bedenini güvenle teslim ettiği yerdir.. Bundan daha yüksek bir beklentinin karşılığı değildir evi ...

Doğadaki tüm canlılar böyle.. Çocuğuna postunu ya da boynuzunu bırakan yok.. Tüm bitkiler hatta ağaçlar bile, tohumundan ya da meyvesinden çoğalmayı, çocuklarının kendi ayakları üzerinde büyümeyi öğrenmelerini yeğliyor..

İnsan olarak farkımız ne diyeceksiniz.. Hiç mi bir şey bırakmamalıyız ?.. Bence hayır !. Farkımızı fark ettirmeliyiz. Çok önemli bir miras şansımız var ve bizi tüm diğer canlılardan ayırmakta : Düşüncelerimiz !..

Daha değerli ne olabilir ?.. Onları allayalım pullayalım, anlaşılır kılalım !.. Kinden nefretten, savaşlardan arındıralım ve çocuklarımıza, torunlarımıza bırakalım bence.. Tepe tepe kullansınlar !..

Bu konuda sayfalarca yazmak mümkün iken, yazılarımın en kısası olsun istedim. Hep birlikte düşünmeye vakit kalsın istedim...

Çelik Erengezgin